



Νέες εισαγωγές στη Δανειστική Βιβλιοθήκη μας Νο.39

Τώρα, όσοι πιστοί του βιβλίου θα ενημερώνεστε, όλο το χρόνο, για τα βιβλία που μπαίνουν από την Επιλογή στη Δανειστική Βιβλιοθήκη της Λέσχης μας και στο Πολιτιστικό Βιβλιοπωλείο της. Νέες και παλιές εκδόσεις αξιόλογων πάντα βιβλίων, είναι στη διάθεσή σας για να περάσετε ποιοτικές ώρες μαζί τους. Βιβλία με μόνιμη, διαχρονική αξία, γι' αναγνώστες που νιώθουν ότι ο πολιτισμός γεννιέται και προκόβει μαζί με την αθάνατη ψυχή και το αιώνιο πνεύμα – όχι με τη μόδα!

Ο τετραψήφιος ποιοτικός αριθμός βιβλίου π. χ. 5 3 4 0 δίπλα στον κωδικό του βιβλίου, σημαίνει:

1^ο ψηφίο: περιεχόμενο 2^ο: τέχνη λόγου 3^ο: ποιότητα έκδοσης 4^ο: εικονογράφηση.

5= άριστο, 4= πολύ καλό, 3= καλό, 2= μέτριο, 1= κακό, 0= δεν έχει εικονογράφηση.

Τα εμπνευσμένα βιβλία έχουν έναν ή δύο αστερίσκους.



Η γκρίζα πέτρα, Αμαλία Μεγαπάνου, ΜΘΣ.ΚΝΝ.- Α 1Μ2845- 4440- σ. 302

Πρόκειται για την σκληρή ζωή των Ελλήνων στην Αλβανία επί Εμβέρ Χότζα.

«Στα είκοσι ένα χρόνια της ζωής του, ό,τι είχε διδαχτεί το είχε αρπάξει στα κλεφτά... Μ' αν είχε υπάρξει τυχερότερος από τ' άλλα παιδιά της ελληνικής μειονότητας – που στραπατσάριζαν άθελά τους και τα ελληνικά και τ' αλβανικά – το όφειλε στον παππού του, που ήταν σπουδασμένος κι άνθρωπος με μνήμη...» σ. 57

«Ο Συνεταιρισμός της δικής τους περιοχής έβγαζε αναμφίβολα καλής ποιότητας πατάτες, αλλά μόνο αν τύχαινε μια ορισμένη παρτίδα να μην ικανοποιήσει το κράτος επέτρεπαν στους χωρικούς να τις αγοράσουν. Σηκώθηκε στις μύτες των ποδιών του για να δει πόσες ήταν στον πάγκο. Δεν του φάνηκε πως ήταν και τόσο πολλές για ν' αρκέσουν για όλους. Θα έπαιρνε λοιπόν όσες του έδιναν...» σ. 185

Η συγγραφέας (1929 –) είναι μια πολύ ενδιαφέρουσα προσωπικότητα, ανιψιά του πολιτικού και φιλοσόφου Π. Κανελλόπουλου, που αγαπά πολύ την ελληνική ιστορία. Εκτός από διηγήματα, έχει εκπονήσει ένα ογκώδες λεξικό, το οποίο περιλαμβάνει 21.625 μυθολογικά και ιστορικά ονόματα της αρχαίας ελληνικής γραμματείας, με τίτλο «Πρόσωπα – Και άλλα κύρια ονόματα». Ασχολήθηκε επίσης συστηματικά με την συλλογή σχεδίων ελληνικών κεντημάτων, τα οποία όχι μόνον αντέγραψε αλλά και κέντησε η ίδια και εν συνεχεία δώρισε στο Μουσείο Μπενάκη.

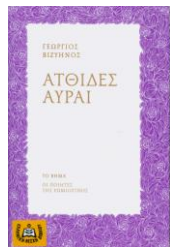


Το μουσικό ήταν η ζάχαρη, Τέσου Μπαϊλά, ΜΘΣ.ΚΝΝ.- Β 1Μ2772- 4440- σ. 531

Στο πρώτο μέρος έχουμε την ιστορία της οικογένειας Κουτσουρέλη από την ένωση της Κρήτης ως τη λήξη του Εμφυλίου. Σε πρώτο πλάνο η ζωή στο ορεινό χωριό του Κισάμου, όπου η Μαρία υπακούει στον άντρα της, δεν παραπονιέται ποτέ. Αυτή, που όταν την απήγαγαν από τον πατέρα της, άλλον νόμιζε για γαμπρό κι άλλος την παντρεύτηκε! Ο αδερφός του άντρα της, μετά το γάμο, φεύγει για την Αθήνα γιατί δεν αντέχει να βλέπει παντρεμένη τη γυναίκα που αγάπησε τη νύχτα της απαγωγής της. Παράλληλα, οι Κρητικοί υποφέρουν τα δεινά της γερμανικής κατοχής· πείνα, σκοτωμοί, μαρτύρια.

Στο δεύτερο μέρος, η κόρη της Μαρίας, η Κατίνα είναι παντρεμένη με τον Θέμελη, που είναι βίαιος αλλά δεν μπορεί μακριά της. Η Κατίνα υπομένει τους τεκέδες και τα χασίσια, την ερωμένη του: αυτός της έτυχε, αυτός είναι το μέλλον της. Οι προσωπικές ιστορίες μπλέκονται με εθνικές τραγωδίες και α-

διέξοδα. Την ιστορία την αφηγείται η ίδια η Κατίνα στα βαθιά της γεράματα στη γυναίκα του γιου της, του Θράσου, και στο εξώφυλλο του βιβλίου βλέπουμε δύο πορσελάνινα φλιτζάνια, δανεικά από την πεθερά της Κατίνας, η μόνη ανάσα πολυτέλειας στη φτωχική ζωή της.

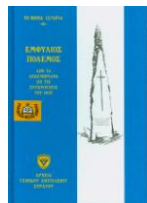


Αττίδες Αύραι, Γεώργιος Βιζυηνός, ΠΜΤ.- Β 4Π2775- 4440- σ. 330

Ο Γ. Β. γεννήθηκε στη Βιζύη (ή Βιζώ) της Ανατολικής Θράκης, το σημερινό Βιζέ της Τουρκίας, στις 8 Μαρτίου 1849 σε πολύ φτωχή οικογένεια και έμεινε ορφανός σε ηλικία πέντε ετών. Αυτό το ιδιοφυές παιδί είχε μια πολύ κινητική νεανική ζωή, αναζητώντας πάντα κάποιον προστάτη – κηδεμόνα, προκειμένου να σπουδάσει και να επιβιώσει. Μέχρι και μαθητευόμενος ράφτης υπήρξε στην Κωνσταντινούπολη για αρκετά χρόνια και μαθητής στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης. Τελικά, κατάφερε να σπουδάσει στη Γερμανία φιλολογία και φιλοσοφία και αργότερα εκλέγεται υφηγητής στην έδρα της Ιστορίας της Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Αθηνών. Δυστυχώς, η κατάληξή του ήταν παρ' αξίαν. Το 1892 προσβάλλεται από φρενική νόσο και καταλήγει στο Δρομοκαΐτειο Ψυχιατρείο, όπου ύστερα από τέσσερα χρόνια εγκλεισμού, πεθαίνει στις 15 Απριλίου 1896.

Η ποιητική συλλογή *Αττίδες*¹ *Αύραι* (1883) έχει γραφτεί σε ομοιοκατάληκτη γλώσσα, δημοτική και καθαρεύουσα. Περιέχει εικόνες διαυγείς, πηγαία συναισθήματα, και συχνά υποδηλώνει έντονη υπαρξιακή αγωνία. ΑΙ ΝΗΡΗΪΔΕΣ: *Κοιμάτ' ο Ζέφυρος σιγών, / το δάσος ησυχάζει. / Σελήνη διά των φηγών / και των δρυών αυγάζει. / Και του βουνού την ατραπόν / οτέ το φως της χαρωπόν / εις τ' όμμ' αποκαλύπτει, / οτέ σκιά την κρύπτει...* σ. 298

Μερικά από τα διηγήματα του Γ. Β. είναι: «Το αμάρτημα της μητρός μου», «Ποίος ήτον ο φονεύς του αδελφού μου», «Το μόνον της ζωής του ταξείδιον», «Ο Τρομάρας», «Πώς οικονομείται ο χρόνος», «Ο Μοσκώβ – Σελήμ»...



Εμφύλιος Πόλεμος: από τα Δεκεμβριανά ως τις συγκρούσεις του 1947, Αρχεία Γενικού Επιτελείου Στρατού, ΙΣΤ.- Β 2Ι2832- 4340- σ. 254

Όπως προκύπτει από τον τίτλο, πρόκειται για στρατιωτικά πρωτόκολλα, στρατιωτικές επιστολές και περιγραφή επιχειρήσεων που αφορούν την πολύπαθη περίοδο μετά την απελευθέρωση της Ελλάδας από την ναζιστική – γερμανική κατοχή τον Οκτώβριο του 1944. Δυστυχώς, η ομαλότητα δεν ήταν εύκολη υπόθεση, και σε αυτό συνήργησαν εσωτερικά προβλήματα και διεθνείς σχέσεις. Ο ρόλος της Αγγλίας υπήρξε μοιραίος. Οι όροι «εθνικόφρονας», «συμμορίτης» και «κομμουνιστής» εκφράζουν τον βαθύ διχασμό του λαού που ανέστειλε την πρόοδο και την ανασύνταξη της χώρας.

«...οι Άγγλοι προχώρησαν στη σφαγή στο Σύνταγμα γιατί ήθελαν να αποφύγουν το ενδεχόμενο εγκαθίδρυσης μιας αριστερής εξουσίας στην Ελλάδα, την ώρα που η Συμφωνία της Γιάλτας είχε καθορίσει τις νέες μεταπολεμικές σφαίρες επιρροής στον κόσμο και ο ίδιος ο Τσόρτσιλ είχε επιμείνει προσωπικά για την παραμονή της Ελλάδας στο δυτικό τμήμα...» σ. 7



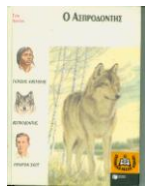
Εμφύλιος Πόλεμος: από την Κόνιτσα ως τον Γράμμο και το Βίτσι, Αρχεία Γενικού Επιτελείου Στρατού, ΙΣΤ.- Β 2Ι2833- 4340- σ. 254

Από τα περιεχόμενα: έκτακτα στρατοδικεία, πολεμική κριτική συμμοριτών, υπόμνημα

¹ Αυτή που προέρχεται από την Αττική ή ανήκει σ' αυτήν.

αντ/γων προς την εθνική κυβέρνηση, στατιστική απώλειών έτους 1948, επιστολή από αμερικανική αποστολή για τα γεγονότα του Γράμμου, αντιμετώπιση πιθανών προθέσεων κομμουνισμού...

Και οι δυο τόμοι περιέχουν φωτογραφίες από το λεύκωμα της ΔΙΣ, Εμφύλιος Πόλεμος 1944 – 1949.



Ο Ασπροδόντης, Τζακ Λόντον, ΜΘΣ.- γ 1 1569- 4443- σ. 232

Ο Τζακ Λόντον (1876 – 1916) γεννήθηκε στο Σαν Φρανσίσκο. Η ζωή του κάθε άλλο παρά τακτοποιημένη υπήρξε. Σε αυτό οφείλονται ίσως και τα πολλά ταξίδια και οι συνεχείς μετακινήσεις του. Το μόνο σταθερό ήταν η αγάπη του για τα βιβλία και τους σκύλους. Όλα

τα σπουδαία έργα του γεννιούνται καθ' οδόν, μαζί με πολύ ποτό και τροπικές αρρώστιες, ώσπου το 1916 πεθαίνει από ουραιμία, σύμφωνα με την ιατρική γνωμάτευση της εποχής, ενώ η εκδοχή της αυτοκτονίας ανακινείται είκοσι δύο χρόνια αργότερα από τον Ίρβινγκ Στόουν.

Το βιβλίο αυτό ανήκει στα κλασικά της παγκόσμιας λογοτεχνίας και μπορεί να προσφέρει στα παιδιά από 9 ετών την μοναδικότητα των εικόνων της άγριας φύσης, που πάντοτε συμπορεύονται με διαχρονική σοφία. Στο οπισθόφυλλο διαβάζουμε: *«Μη ανήκοντας ξεκάθαρα ούτε στο γένος των λύκων ούτε σ' εκείνο των σκύλων, ο Ασπροδόντης προσπαθεί να καθορίσει την ύπαρξή του, περνώντας μέσα από την εμπειρία, το αβυσσαλέο μίσος και τελικά την αγάπη...»*



Τα δεινά που μαστίζουν τη χώρα, Τόνι Τζουντ, ΔΚΜ.ΠΛΚ.ΚΡΣ.- Β 7Κ2587- 5440- σ. 234

Η πραγματεία αυτή αρχίζει απλά όσο και εντυπωσιακά με την έκφραση του συναισθήματος που όλοι νιώθουμε στην σημερινή εποχή της κρίσης οικονομικών και ηθικών αξιών: *«Κάτι δεν πάει καθόλου καλά με τον τρόπο που ζούμε σήμερα. Για τριάντα χρόνια κάναμε τιμή και*

καμάρι μας την επιδίωξη του υλικού συμφέροντος... Ξέρουμε πόσο κοστίζουν τα πράγματα αλλά αγνοούμε τελείως πόσο αξίζουν...» Τελειώνει δε με την προτροπή να κάνουμε κάτι, να αλλάξουμε τον κόσμο μας αντί μόνο να κριτικάρουμε. Ο συγγραφέας αφιερώνει το βιβλίο στη νέα γενιά, καθώς κρίνει ότι οι νέοι καθόλου δεν πάσχουν από έλλειψη στόχων. Μόνο η αβεβαιότητα τους κρατά καθηλωμένους, ιδίως το συναίσθημα ότι είναι ανήμποροι.

Ο συγγραφέας παρουσιάζει με απλό και εναργή τρόπο όλα όσα ζήσαμε και πιστέψαμε ότι κατά καιρούς θα μας έκαναν ευτυχισμένους ή ότι θα έλυναν τα προβλήματα της ανθρωπότητας, ένθεν κακείθεν του Ατλαντικού· σοσιαλισμός, μαρξισμός, κομμουνισμός, σοσιαλδημοκρατία, δημοκρατικό έλλειμμα, καπιταλισμός, ιδιωτικός έναντι δημόσιου τομέα, παγκοσμιοποίηση, ελεύθερη αγορά. Ωστόσο πού πήγε η ηθική; *«Είμαστε όλοι παιδιά των αρχαίων Ελλήνων. Κατανοούμε διαισθητικά την ανάγκη για ηθικό προσανατολισμό: δεν είναι ανάγκη να έχουμε γνωριστεί με τον Σωκράτη για να νιώσουμε πως ο ανεξέταστος βίος δεν αξίζει και πολλά...»*

Ο αναγνωρισμένος ιστορικός (1948 – 2010) συνέγραψε και το «Η Ευρώπη μετά τον Πόλεμο», μια αριστοτεχνική τοιχογραφία της Ευρώπης από το 1945 μέχρι τον πόλεμο στο Ιράκ.

Το μέτρον άριστον ισχύει και στο χώρο της λογοτεχνίας. Περιορίζοντάς την όπως πρέπει, την κάνουμε πιο έντονη.

Μια ζωή μπορεί να είναι ένα ποίημα.

Μισέλ ντε Ουναμόνο

Περισσότερα στο www.elbi.gr